

STOWARZYSZENIE
"ZDROWE POWIETRZE"
ul. Radości 3, 75-950 Koszalin
REGON 320411379, KRS 0000237998

ASP
BPM
05/12/2016
E. Radości
09.12.2016
M. B. Radości

Koszalin, dnia 29 listopada 2016r.

WPEŁNIŁO
KANCELARIA GŁÓWNA
Urzędu Miejskiego w Suwałkach
Dnia 05-12-2016
Podpis

Do
Prezydenta Miasta Suwałk

Urząd Miejski w Suwałkach
ul. Mickiewicza 1, 16-400 Suwałki

Wnioskodawca: Stowarzyszenie „ZDROWE POWIETRZE” z siedzibą w Koszalinie, ul. Radości 3, 75-950 Koszalin, nr KRS 0000237998

UZUPEŁNIENIE PETYCJI

Działając w imieniu Stowarzyszenia „ZDROWE POWIETRZE” z siedzibą w Koszalinie, nr KRS 0000237998, na podstawie Ustawy o petycjach z dnia 11 lipca 2014 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 1195), **Stowarzyszenie niniejszym pismem przedkłada uzupełnienie petycji z dnia 14 listopada 2016r. i wnosi o:**

- 1) połączenie właściwej petycji i niniejszego pisma jako integralnych części składających się na jedną petycję w rozumieniu instytucji prawnej i obywatelskiej, na podstawie ustawy o petycjach,
- 2) rozważanie wszelkich twierdzeń, zarzutów i wniosków zawartych w obu pismach i ujęcie ich w odpowiedzi jakiej udzieli Organ na skutek złożenia przez Stowarzyszenie petycji.
- 3) Ponadto Stowarzyszenie ponawia zgłoszone w petycji wniosku dowodowe i wnosi o rozstrzygnięcie petycji w oparciu o całość dowodów zarówno przedłożonych przez Stowarzyszenie w petycji, jak i pozyskanych przez organ z urzędu na skutek wniosków dowodowych Stowarzyszenia, jak i wnosimy o prowadzenia samodzielnego postępowania dowodowego przez organ w celu wyjaśnienia istoty petycji, ustalenia stanu faktycznego i podjęcia także niezbędnych działań z urzędu,
- 4) Stowarzyszenie składa dodatkowy wniosek dowodowy w postaci wydruku zawiadomienia Prezydenta Miasta Suwałk z dnia 24 listopada 2016r. o wszczęciu postępowania w przedmiocie zezwoleń na podstawie prawa wodnego, co do urządzeń wodnych w zawiadomieniu wskazanych, a znajdujących się na działkach numer 32807/1 i 32812/6, obręb ewidencyjny 8, jednostka ewidencyjna 206301_ Suwałki, które to dwie powyżej wymienione działki są tożsame z zawiadomieniem Prezydentem Miasta Suwałk z dnia 12 października 2016r. – zmiana decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,

- 5) Stowarzyszenie wnosi o zawiadomienie przez Organ o połączeniu pisma petycji z pismem niniejszym.

I **Co do zaistniałych faktów** na miejscu inwestycji w Suwałkach ul. Dubowo I, to zostały one szczegółowo opisane w petycji. Podnieść należy, że decyzja o uwarunkowaniach środowiskowych z dnia 7 kwietnia 2016r. dotyczyła budowy budynku magazynowego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i drogową, w tym z 3 fundamentami pod urządzenia techniczne – w konsekwencji wydano pozwolenie na budowę z dnia 18 maja 2016r. – jak w decyzji.

II Następną decyzją z dnia 21 lipca 2016r. także stwierdziła brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia budowy magazynu wraz z niezbędną infrastrukturą. W konsekwencji wydano w dniu 6 września 2016r. obszerne pozwolenie na budowę obejmujące, w tym 7 dodatkowych fundamentów pod urządzenia techniczne, wiaty, zbiorniki wodne, zbiornik magazynowo-rozsączający wód deszczowych oraz inne obiekty – jak w decyzji. Należy rozważyć i sprawdzić czy obiekty już zbudowane nie podlegają procedurze z prawa wodnego, jak w zawiadomieniu z dnia 24 listopada 2016r. Wydaje się, że są to te same obiekty („zbiorniki magazynująco-rozsączające”), lecz Stowarzyszenie tego stwierdzić nie może, a sprawę powinny wyjaśnić właściwe organy, w tym w drodze petycji.

III Stan faktyczny na terenie inwestycji w listopada 2016r. był taki, że na fundamentach nie mających nic wspólnego z magazynami zaczęto instalować urządzenia techniczne suszarni w ramach budowy fabryki płyt wiórowych.

IV W tym stanie faktycznym wszczęcie procedury środowiskowej w październiku 2016r. nie dotyczy „magazynu”, lecz całego zespołu obiektów powiązanych ze sobą technologicznie i funkcjonalnie, które w same w sobie stanowią istotną część przyszłej fabryki płyt wiórowych.

V **Co do stanu prawnego** Stowarzyszenie wskazuje, że w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z siedzibą w Rzeszowie z dnia 25 marca 2014 r., sygn. akt II SA/Rz 185/14, Sąd zważył, że „Ustawodawca za kryterium kwalifikacji za jedno przedsięwzięcie uznaje istnienie pomiędzy co najmniej dwoma przedsięwzięciami powiązań technologicznych. Niewątpliwie powiązaniem technologicznym jest taki związek pomiędzy inwestycjami, który powoduje że wspólnie tworzą one zorganizowaną całość w postaci jednej spójnej infrastruktury ukierunkowanej na ten sam cel gospodarczy. Powiązanie o jakim mowa w tym przepisie dotyczy również przedsięwzięć tego samego rodzaju i wykorzystujących tą samą technologię, choćby planowanych przez różne podmioty prawa. Sąd zwraca uwagę, że art. 3 ust. 1 pkt 13 cytowanej wyżej ustawy ma zapobiegać dzieleniu jednego przedsięwzięcia (np. polegającego na wydobywaniu kopalin na sąsiadujących z sobą obszarach górniczych) na kilka przedsięwzięć realizowanych w tym samym czasie, w celu ominięcia procedury oceny oddziaływania na środowisko i ominięcia obowiązku opracowania związanej z tą procedurą dokumentacji. Przyjęcie odmiennej wykładni art. 3

ust. 1 pkt 13 ustawy o udostępnianiu, prowadziłyby do sytuacji w której stosowanie tej samej technologii w ramach dwóch i więcej odrębnie traktowanych przedsięwzięć, pomimo powodowania skumulowanego oddziaływania na środowisko na poziomie właściwym dla przedsięwzięć kwalifikowanych jako zawsze znacząco oddziaływujące na środowisko, nie wiązałyby się dla inwestorów z obowiązkiem ochrony środowiska przed negatywnym oddziaływaniem. Taka interpretacja art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy o udostępnianiu, nie pozostawałaby w zgodzie z obowiązkiem władzy publicznej ochrony środowiska czyli z przepisem art. 5 i art. 74 ust. 1 i 2 Konstytucji RP. Jeżeli więc na obszarach z sobą sąsiadujących mają być realizowane tożsame pod względem rodzaju, a tym samym stosowanej technologii inwestycje, to obowiązkiem organu jest potraktowanie tych inwestycji jako jedno przedsięwzięcia. W tych okolicznościach skumulowane oddziaływanie na środowisko projektowanych w tym samym czasie inwestycji nie może być takie samo jak w przypadku każdego z przedsięwzięć z osobna."

Mając na uwadze powyższe, zważyć należy, że dopiero w obwieszczeniu Prezydenta Miasta Suwałk z dnia 12 października 2016r. wskazano, że z wniosku Tanne Spółka z o.o., ul. Nowogrodzka 50 lok. 515, 00-695 Warszawa prowadzone jest postępowanie ws. zmiany decyzji Prezydenta Miasta Suwałk o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 7 kwietnia 2016r., znak OSGK.6220.10.2016.DK, zmienionej decyzją z dnia 21 lipca 2016r. i określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia: budowa obiektów fabryki płyt wiórowych i fabryki mebli wraz z towarzyszącą infrastrukturą techniczną oraz zmianą funkcji budynku magazynowego z magazynowej na produkcyjno-magazynową na nieruchomościach oznaczonych działkami o nr geod.: 32810/1, 32810/2, 32813, 32812/5, 32812/6, 32808/1, 32809, 32807/3, 32807/2, 32807/1, 32812/7, 32812/1, obręb nr 8, jednostka ewidencyjna: 206301_1 m. Suwałki.

Zatem wówczas gdy przedsięwzięcie było w fazie realizacji, gdzie znacznie wykonano już około 10 fundamentów pod urządzenia techniczne i jak wynika z przedłożonej w petycji dokumentacji fotograficznej istniał znaczny stan zaawansowania budowy, ujawnione zostało prawdziwe przedsięwzięcie jakie chce zrealizować inwestor. Ponadto przedsięwzięcia opisywane przez inwestora zlokalizowano na tych samych działkach gruntu, pozwalających przyjąć ich wzajemne bardzo bliskie sąsiedztwo. Okazało się potem, że nie jest to jedynie sąsiedztwo lecz jednolity projekt. Porównanie charakteru inwestycji prowadzi do wniosku o istnieniu jednego przedsięwzięcia, co do którego należało prowadzić jedno postępowanie w przedmiocie oceny oddziaływania na środowisko już na etapie wydania decyzji przez Prezydenta Miasta Suwałk z dnia 7 kwietnia 2016r. Brak w ówczesnym czasie przeprowadzenia postępowania oddziaływania na środowisko, co do całego przedsięwzięcia ujawnionego w obwieszczeniu Prezydenta Miasta Suwałk z dnia 12 października 2016r., czyni wadliwym decyzje wydane jedynie w oparciu o ujawnione przedsięwzięcie budowy magazynu. Decyzja ta nie uwzględniała, że przedsięwzięcie polega na budowie fabryki płyt wiórowych i fabryki mebli jak w treści obwieszczenia Prezydenta Miasta Suwałk z dnia 12 października 2016r., co było możliwe do stwierdzenia wcześniej.

W niniejszej sprawie doszło zatem do błędnego pominięcia przez Prezydenta Miasta Suwałk i inne organy treści art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy o udostępnianiu informacji, jak również niewłaściwej interpretacji przepisów art. 87 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Powyższe niewątpliwie miało wpływ na wyniki spraw toczących się na skutek nieujawnienia w całości przez inwestora przedsięwzięcia, choćby poprzez to, że nie oceniono całego przedsięwzięcia, a jedynie tylko jego niewielką część.

Stowarzyszenie powołuje się także na stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego zawarte w wyroku z dnia 7 maja 2014r., sygn. akt II OSK 1854/13, gdzie Sąd wskazał „Analiza art. 33 ust. 1 zd. 1 omaw. ustawy nie pozostawia wątpliwości, że ustawodawca wprowadził zasadę, zgodnie z którą pozwolenie na budowę dotyczy całego zamierzenia inwestycyjnego. W zd. 2 tego przepisu omawia się sytuację związaną z etapowaniem inwestycji. W takim przypadku pozwolenie na budowę może, na wniosek inwestora, dotyczyć wybranych obiektów lub zespołu obiektów mogących samodzielnie funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem, jednakże inwestor jest obowiązany przedstawić projekt zagospodarowania działki lub terenu, o którym mowa w art. 34 ust. 3 pkt 1, dla całego zamierzenia budowlanego.

Nie można zaakceptować stanowiska skarżącej Spółki, iż ww. przepis nie nakłada na inwestora, ubiegającego się o wydanie pozwolenia na budowę kolejnego etapu inwestycji, obowiązku legitymowania się ostateczną decyzją zatwierdzającą projekt zagospodarowania terenu dla całego zamierzenia budowlanego, a jedynie nakazuje mu przedłożenie tego projektu, celem jego sprawdzenia pod względem możliwości samodzielnego funkcjonowania poszczególnych etapów inwestycji. Skoro ustawodawca wprowadził zasadę, że pozwolenie na budowę dotyczy całego zamierzenia inwestycyjnego, a etapowanie inwestycji jest jedynie od niej wyjątkiem, to dla jej realizacji niezbędne jest, aby kolejne etapy realizowane były w oparciu o zatwierdzony ostateczną decyzją projekt zagospodarowania terenu dla całego zamierzenia. W przeciwnym razie, realizacja kolejnych etapów inwestycji niczym nie różniłaby się od inwestycji nieetapowanych. Jeśli bowiem rolą organu – jak twierdzi skarżąca - jest jedynie ocena przedstawionego projektu pod względem możliwości samodzielnego funkcjonowania poszczególnych etapów inwestycji, a ta ocena nie znajduje odzwierciedlenia w decyzji administracyjnej, to w żaden sposób nie będzie ona wiążąca dla inwestora (ani organu) przy wydawaniu decyzji o pozwoleniu na budowę dla kolejnego etapu zamierzenia inwestycyjnego. Jedynie na marginesie wskazać należy, że dla oceny czy dany etap inwestycji może funkcjonować samodzielnie, nie jest niezbędne przedłożenie projektu zagospodarowania terenu dla całej inwestycji. A zatem, nałożenie wskazanego obowiązku nie ma na celu sprawdzenie czy inwestycja może funkcjonować samodzielnie, lecz umożliwienie organom administracji architektoniczno – budowlanej ocenę czy przedmiotowa inwestycja – jako całość jest zgodna z przepisami prawa, w tym ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W konsekwencji, przyjęcie za prawidłową wykładnię art. 33 ust. 1 ustawy – Prawo budowlane zaproponowaną przez Spółkę, może doprowadzić do sytuacji (jak miało to miejsce w okolicznościach niniejszej sprawy), w której inwestor do każdego kolejnego obiektu budowlanego mogącego funkcjonować samodzielnie przedłoży inny projekt zagospodarowania terenu całej inwestycji. Taka sytuacja stałaby w sprzeczności z założeniem ustawodawcy, iż nawet w przypadku etapowania inwestycji, projekt zagospodarowania terenu musi dotyczyć całego zamierzenia, co oznacza, że musi on być wspólny dla całej inwestycji.

Powyższe prowadzi do wniosku, iż w przypadku zamiaru etapowania inwestycji, inwestor ma obowiązek, przed przystąpieniem do pierwszego etapu, przedłożenia projektu zagospodarowania terenu dla całego zamierzenia inwestycyjnego, zaś organ architektoniczno – budowlany do jego zatwierdzenia (o ile jest zgodny z przepisami prawa). Decyzja, dotycząca pozwolenia na budowę każdego kolejnego etapu inwestycji,

winna zatem obejmować jedynie projekt architektoniczno – budowlany obiektu (zespołu obiektów) objętego wnioskiem. Integralną częścią takiego pozwolenia budowlanego będzie wówczas ostateczna decyzja dotycząca pozwolenia na budowę I etapu, w części zatwierdzającej projekt zagospodarowania terenu dla całego zamierzenia inwestycyjnego. Takiej wykładni – wbrew twierdzeniom skarżącej Spółki – nie stoi na przeszkodzie treść art. 35 ust. 1 ustawy - Prawo budowlane.”

Nie można w żaden sposób uznać w świetle tego orzeczenia 10 fundamentów jako zespołu obiektów mogących funkcjonować samodzielnie, zgodnie z przeznaczeniem. Fundament sam w sobie niczego nie stanowi, a jest przeznaczony do dźwigania konstrukcji i urządzeń – funkcjonalnego obiektu.

W ocenie Stowarzyszenia inwestor poprzez fakty dokonane inwestycję zetapował, choć był zobowiązany do ujawnienia zamierzenia budowlanego. Nie informował o tym właściwych Organów i przez to nie dopełnił związanej z tym procedury. W szczególności inwestor nie ujawnił we właściwym czasie prawdziwego i całego zamierzenia budowlanego, w tym także nie przedstawił projektu zagospodarowania terenu całej inwestycji.

Stowarzyszenie zauważa, że fakty przedstawione przez organ w odpowiedzi na petycję winny być oparte o wszechstronne dowody, nie zaś stanowić powielenie ustaleń innych organów zawartych w ich orzeczeniach, albowiem właśnie taka jest istota tej petycji, aby wykazać wadliwość ustaleń co do faktów organów orzekających w sprawach wskazanych w petycji.

Kwestią fundamentalną, na którą żaden organ dotychczas nie udzielił odpowiedzi i należy przyjąć, że nie było co do tej okoliczności prowadzone postępowanie dowodowe, jest ustalenie na jakie urządzenia przy budowie magazynu potrzebne są najpierw 3 fundamenty techniczne, a następnie rozszerzenie fundamentów technicznych pod urządzenia aż do 10 w magazynie.

Zakładając dobrą wiarę inwestora i prawdziwość wszystkich jego oświadczeń owe 10 fundamentów powinno służyć wyłącznie „funkcjonowaniu magazynu”, co jest sprzeczne z faktami, gdyż na tych fundamentach zainstalowano urządzenia techniczne suszarni fabryki płyt wiórowych.

Pomimo tej hipotezy nadal wyjaśnienia wymaga również jakie zastosowania miałyby mieć budowany wraz z magazynem system suszarni, co wynika ze zdjęć w postaci wielkich bębnow układanych przy okazji budowy magazynu.

mgr Czesław Wachowski

PREZES ZARZĄDU

mgr inż. Marian Włodarczyk

CZŁONEK ZARZĄDU

Załącznik: wydruku zawiadomienia Prezydenta Miasta Suwałk z dnia 24 listopada 2016r.